

Primera plana

EL FLAMENC, AL DELTA Uns vuitanta polls han tornat a ser anellats a la punta de la Banya després de quatre anys sense poder-ho fer per falta de cries

El flamenc, el rei del delta de l'Ebre

La tranquil·litat de les salines de la Trinitat, al bell mig del delta de l'Ebre, va ser l'escenari on es van anellar una vuitantena de polls de flamencs diumenge passat. Molts voluntaris, vinguts d'arreu de Catalunya, van vo-

L'elegància dels flamencs s'ha convertit en un dels símbols del delta de l'Ebre i la seua gent. Tot i ser una espècie poc freqüent, el Delta és un dels pocs espais que aplega les característiques idònies per garantir el

seu benestar i facilitar-ne la reproducció. Aquest diumenge, a les salines de la Trinitat s'ha viscut una jornada molt especial per als amants d'aquests ocells tan peculiars. Després de quatre anys sense poder-se

celebrar, un grup de 200 voluntaris han anellat una vuitantena de polls de flamencs. El Delta, doncs, s'ha convertit en l'únic hàbitat de la península Ibèrica on el seu aparellament i cria és una realitat regular.

DELTA DE L'EBRE Francesc Millan

Fa molts anys que l'elegant vol dels flamencs va començar a alçar-se pels aiguamolls del Delta. De fet, al segle XVI, quan la Inquisició encara incendiava qualsevol tipus de llibertat, l'humanista tortosí Cristòfol Despuig ja es deixava emmirallar pel rosa de les seues corbes. En la seua obra mestra, *Els col·loquis de la insigne ciutat de Tortosa*, Despuig se sorprenia per l'abundància de flamencs que trobaven al delta de l'Ebre l'harmonia ideal per aparellar-se i criar els polls.

Els seus relats recorden que molts pescadors ebrencs es desplaçaven fins als punts de cria per a recollir-ne els ous que després es menjaven. "Foren tants los ous que allí trobaren que se'n podia carregar tota la barca", fan memòria les seues paraules. L'estil que Despuig empra en els col·loquis deixa intuir, tot i el destí fi-

nal de les cries, una notable fascinació per la bellesa que caracteritza aquesta espècie tan peculiar. Gairebé cinc segles després, l'encant dels seus colors segueix atrapant i captivant els visitants del delta de l'Ebre, que troba en la silueta del flamenc el seu tresor més preuat.

Vetllar pel benestar dels flamencs és un dels objectius, que a dia d'avui, prioritza el Parc Natural del Delta de l'Ebre i la seua gent. No només per l'espectacularitat que els envolta, sinó perquè es tracta d'una espècie poc freqüent que ha convertit el Delta en un dels pocs escenaris on deixar-se veure i, sobretot, on poder-se reproduir.

És per això que diumenge passat es va celebrar un dels esdeveniments més importants dels últims anys per als amants dels flamencs. A les salines de la Trinitat, al bell mig de la punta de la Banya, es van anellar un total de vuitanta cries que, recent-

ment, han nascut entre la tranquil·litat del delta de l'Ebre.

ENTRE LA SINGULARITAT Les memòries de Cristòfol Despuig fan constància de la primera nidificació de flamencs al sud de Catalunya. Des de llavors, al segle XVI, es creu que no hi van tornar a criar fins al 1992, quatre-cents anys després. "Almenys no hi ha cap tipus de documentació que ho demostre; sí que hi venien, però a l'hora de criar marxaven", argumenta Toni Curcó, tècnic del Parc Natural del Delta de l'Ebre.

A partir de la dècada dels noranta, la cria de flamencs a les aigües del Delta s'ha convertit en un fet prou habitual. "I regular", apunta el mateix Curcó, que assenyalava la importància de la creació del Parc Natural a principi dels vuitanta. "Amb la fundació del Parc, els aiguamolls i les zones humides es van convertir

en indrets totalment segurs i idonis per garantir i vetllar pel benestar d'aquesta espècie", recalca Curcó.

No és per menys. Els flamencs necessiten unes condicions molt precises per aparellar-se i reproduir-se. I el Delta, "normalment, les reuneix", sentència Francesc Vidal, di-

Els flamencs van criar al Delta per primera vegada al segle XVI

rector del Parc Natural del Delta de l'Ebre. Vidal aclareix que aquests ocells "necessiten un entorn amb total tranquil·litat, allunyat de l'activitat humana, i amb grans reserves d'aigües salines on s'hi desenvolupen en facilitat artèemies, la

seua font d'aliment principal". Excepte alguns anys, el delta de l'Ebre i, concretament, les salines de la Trinitat, hi agrupen els ingredients adequats. "En moltes zones del Delta, principalment a la punta de la Banya, no hi poden accedir les persones, i els depredadors ho tenen difícil per fer-ho", recorda Toni Curcó. A més, l'hàbitat que configuren les salines és idoni per a la creació de les artèemies. "Com que estant controlades per l'home, les salines reuneixen durant tot l'any les característiques ideals per a la producció d'aquest crustaci", reafirma el mateix Curcó.

Tot i això, ara feia gairebé quatre anys que el Delta no reunia les condicions idònies per poder anellar les cries de flamencs. L'any 2013 i 2014, l'efecte depredador de les raboses i els gavians va frustrar-ne la reproducció a les salines i va provocar que nasquessin o sobrevisques-